pöllo hiiri et ta piddi sömisse kallal tullema. Pöllo hiir kästis: olle terwe kuismisse pärrast; pea need head asjad ennesele. Enneminne tahhan minna ommad leibakorokesse ned närrida, kui nenda rikkas olla kui sinna. Sest minna woin ommeti omma maesusse sees rahhoga ellada et sinna kartussega pead omma toidust wastorötma, sest ükski ep salli sind mitte, ja nenda läks pöllohiir ärra.

Öppetus.

Üks rikkas inimenne ei olle nenda önnesinne, kui meie arwame. Temmal on suured mürred ja palju on, kes ta pealle kadde on. Sepärrast on parrem koddokorokesse, kui woi wöörses. Sepärrast ütleb jubba se tark kunningas Salomo omma öppetusse sannade sees. 15. 17. Parrem on üks keer kopstast, kus armastus jures; kui muum härg, kus wihkamine jures. Olle sa sepärrast ka rahholinne omma leiba ning sola jures, sest paljo neist on, kes pradid sömad, kes ei woi mitte ommad silmad nenda rahhoga kinni tehha, kui sinna.

Sälg.

Üks sälg näggi kuida üks söitahobbone olli illusaste wäljaehhitud, ning et need saddulad kui ka waljad ning üks punnane tek wägga kännaste ollid nähha. Oh! ütles temma: kui kauaks pean ma sälg ollema? Peaks ommeti se aeg pea kärte joudma, et ma ka saaksin nenda wälja ehhitud, siis ma tahhan öiete emmast kohhendada ning surustelda. Aeg jouab kätte. Jubba saab sälg wäljaweddatud ning saddulad ja keik kännad riistad pealle pantud. Temma, kes piitsa es olli weel katsnud, hakkas lusti pärrast kargama, ning tahtis nenda kui enne omma teed minna. Agga waljad, piitsa ning kannud

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1788, lk. 26